

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Iktatószám: VIII/676/2020/KOHAT

Hiv. szám: -

Melléklet: -

Tárgy: Tájékoztató

Tájékoztató a házi gyermekorvosi igazolás szabályozásáról

Tisztelt Igazgató Asszony/Úr!

Tisztelt Házi orvos, Házi gyermekorvos Asszony/Úr!

A köznevelési intézményekből való betegség miatti hiányzás igazolásának kérdése a közelmúltban többször felvetődött, melynek kapcsán számos egyeztetésre került sor az EMMI és a házi orvosokat képviselő szervezetek között.

Szeretnénk leszögezni, hogy az iskola nem csak orvosi rendelésen való részvétel, hanem bármely más az iskolából való távollét esetén is kéri a távollét igazolását, legyen szó versenyen való részvételtől, pályaorientációs célú céglátogatásról, stb. Bármely iskolából való hiányzás igazolásának célja, hogy a tankötelezettséggel érintett időszakban az iskolán kívül eltöltött időtartam indokolt, ennek köszönhetően az iskolából való hiányzások mértéke minél kisebb legyen, ami álláspontunk szerint növeli a tanulási eredményességet.

Ugyancsak fontosnak tartjuk kinyilvánítani, hogy az igazolás elsősorban nem egy adminisztratív célú papír, hanem egy jogi következménnyel bíró dokumentum, aminek tartalmáért a kiállító felelősséggel tartozik és felelősségre vonható.

Egyes hiányzásokat a szülő, másokat az a személy igazolhat, akinél a tanuló az iskola látogatása helyett bármely céllal járt. Az orvosi igazolás abból a szempontból egy „különleges” igazolás, hogy nem kizárólag a betegség tényét és az iskolából való távollétet igazolja, hanem a betegség okán, az orvosi rendelőn kívül eltöltött időszakról is nyilatkozik.

Természetesen az élet realitásaihoz igazodva a szülők is igazolhatnak iskolai hiányzást. Fontos tudni, hogy a szülő által igazolható napok számát jogszabály nem rögzíti, a nevelési-oktatási intézmények működéséről és a köznevelési intézmények névhasználatáról szóló 20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. §-ának megfelelően a gyermek, tanuló mulasztásának igazolása a házirendben szabályozott, a köznevelési jogszabályok nem tartalmazzak időtartambeli megkötést a szülő által igazolható mulasztásra. Jellemző a tanévenkénti három napos szokáson alapuló szabályozás, ám az iskolák között előfordul az évenkénti hagyományosan három naptól a konkrét számot nem is nevesítő rendelkezésig számos eltérő gyakorlat. A nagymértékű hiányzás azonban, legyen az betegség vagy egyéb okból, megakadályozza az adott gyermek tanulmányi előmenetelét legalább annyira, mint az előírt tananyag feldolgozását és átadását, így ez mindenképp kerülendő!

Fontos megjegyezni, hogy az előbb hivatkozott EMMI rendelet 51. §-a kimondja, hogy betegséget csak orvos igazolhat, így az ún. „szülői napok” jogszabály szerint nem használhatók fel még banális, orvosi vizsgálatot nem igénylő betegségek szülő által történő igazolására sem. Így bár sokakban felmerült, hogy a szülők több napot igazolhassanak, ez a jogszabályhely a betegségek szülők által történő igazolására nem ad megoldást.

Az elmúlt időszakban azonban az EMMI is számos fórumon nyilvánvalóvá tette, hogy a szabályozás során az intézmények a helyi egyeztető fórumok véleményére figyelemmel szakmai önállóságuk részeként többféle módon szabályozhatják a szülő kérelmére történő távolmaradást, így akár több napot is engedélyezhetnek a helyi adottságoknak megfelelően. A tárca nem is törekszik arra, hogy központi, országosan egységes napszámot határozzon meg. Azt ugyanakkor kifejezetten kértük és kérjük, hogy az iskolák a belső szabályzatuk megalkotásánál legyenek tekintettel a szülő részéről történő mulasztás igazolásának szabályozásánál a rendkívüli események (pl. hozzátartozói halál) következtében jelentkező jogos, az általános szabályozásban meghatározott mértéken túli igazolási igényekre.

Mivel a házi gyermekorvosok képviselői az orvosi igazolások kiállításával kapcsolatosan, illetve számos esetben az iskolai hiányzás legalizálását célzó látogatások számossága miatt az adminisztratív terheik indokolatlan növekedését, a szülői felelősségvállalás orvosokra való áthárítását és egyes esetekben az orvos-tanuló találkozó feleslegességét tették szóvá, a tárca megvizsgálta az adott esetben valóban felesleges orvos-diák találkozók kiiktatásának lehetőségét, hiszen a szakmai egyeztetések során egyetértettünk abban, hogy a felesleges adminisztráció kiszűrésével érdemben csökkenjen az érintettek terhelése. Emellett úgyszintén egyetértettünk abban is, hogy a tankötelezettség betartása elsősorban a szülő kötelezettsége, annak elmulasztása pedig az ő felelőssége.

Az adminisztráció egyszerűsítése érdekében 2019. szeptember 1. napjával jogszabály módosítására került sor, a módosítás értelmében kikerült a normaszövegből az az előírás, miszerint *„azt, hogy a gyermek, a tanuló ismét egészséges és látogathatja a nevelési-oktatási intézményt, részt vehet a foglalkozásokon, orvosnak kell igazolnia.”* A módosítást követően a 20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendelet hatályos szövege a következőképpen alakult:

„51. § (1) A beteg gyermek, tanuló az orvos által meghatározott időszakban nem látogathatja a nevelési-oktatási intézményt. Ha a pedagógus megítélése szerint a gyermek, a tanuló beteg, gondoskodik a többi gyermektől, tanulótól való elkülönítéséről, és kiskorú gyermek, tanuló esetén a lehető legrövidebb időn belül értesíti a gyermek, a tanuló szüleit. Az orvosi igazolásnak tartalmaznia kell a betegség miatt bekövetkezett távollét pontos időtartamát is. Ha a kollégiumban lakó tanuló hazautaztatása nem oldható meg, az egészséges tanulóktól el kell különíteni.”

A rendeletmódosítás eredményeként tehát az orvos már a gyermek betegségének kezdetén is kiadhatja az igazolást, amennyiben megítélése szerint nem indokolt kontrollvizsgálat a későbbiekben. Ez azt jelenti, hogy kisebb megbetegedések esetén elegendő kettő helyett csak egyszer felkeresni az orvosi rendelőt, másfelől azt is jelenti, hogy ezt még abban az esetben is meg kell tennie, ha a banális, gyakori betegséget kompetens módon esetleg önmaga is képes lenne kezelni.

A rendelet alapján ugyanakkor *„az igazolásnak tartalmaznia kell a betegség miatt bekövetkezett távollét pontos időtartamát is.”*, ami azt feltételezi, hogy az orvos az első vizsgálat alapján pontosan meg tudja jósolni a betegség lefolyását és a gyógyulás pontos időpontját, valamint továbbra is az orvosnak kell felelősséget vállalni a gyermek hollétéről a betegség időtartama alatt, amiről valójában kizárólag a gyermekért felelős szülő tud.

Az orvosi igazolások szabályozását tekintve továbbá egyetértünk azzal, hogy helytelen gyakorlat az orvosi adminisztrációt felhasználni egy hiányzás visszamenőleges igazolására vagy bármilyen más tanulói mulasztás pótlólagos igazolására. Éppen ezért kifejezetten kérjük az érintett orvostársadalmat, hogy az ilyen, vagy hasonló kéréseket határozottan utasítsák el és az igazolást csak a valódi orvos-beteg találkozásra

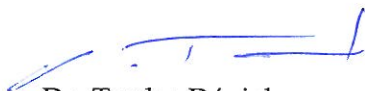
adjanak ki, és az igazolás csak azt az időszakot jelölje, amikor a tanuló az *orvosi döntés betartásával* nem látogathatja a nevelési-oktatási intézményt. Ugyanezt kérjük minden személytől, aki bármely tanulóknak bármilyen céllal iskolán kívüli tartózkodást igazol, hogy ezek korrekt kiállítására kerüljön sor. Közös társadalmi érdekünk, hogy az iskolából történő „lógást” ne igazoljuk.

Az is megjegyzendő, hogyha bármely okból egy tanulónak néhány igazolatlan órája keletkezik, az önmagában nem jelent áthidalhatatlan problémát, tehát nincs arra kényszer, hogy egy orvosnak vagy akár egy szülőnek legalizálnia kelljen egy bármely okból bekövetkező hiányzást. Az igazolatlan hiányzásnak senki nem örül, de a szabályozás ezt is ismeri, nyilvántartja. Mindazonáltal morálisan elítéljük az indokolatlan és igazolatlan iskolai hiányzást, így semmiképp sem szeretnénk erre egyetlen gyermeket vagy szülőjét sem buzdítani.

Kérjük az Intézményvezetőket, hogy addig is, míg a még nyitott kérdésekre az illetékesekkel végleges megoldást találunk, a belső szabályozásuk elkészítése során a szülői felelősségvállalás tudatosítása, a szülők igényeinek ésszerű érvényesítése és a házi gyermekorvosok fentebb részletezett szempontjainak figyelembevételével járjanak el természetesen intézményi önállóságuk biztosításával.

Bízom benne, hogy együtt gondolkodásunk, a több évtizedes szabályozás módosítása tovább erősíti a szülőket, a pedagógusokat és az orvosszakma feladatának megbecsülését, egymás iránti tiszteletét és a gyermekek érdekeinek mindenekelőtt való szem előtt tartását.

Budapest, 2020. február 12.

Dr. Tordas Dániel
alelnök

Biztos Kezek Gyermekorvosok Társasága

Dr. Maruzsa Zoltán
államtitkár